ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 03/94/ສພຊ.

18 / 7 / 94

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍທຸລະກິດ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກິດ ກຳນົດອອກເພື່ອສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດທີ່ລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໃນທຸກຂະແໜງການ ເພື່ອແນໃສ່ເສີມຂະຫຍາຍເສດຖະກິດສິນຄ້າໄປຕາມກົນໄກຕະຫລາດ ທີ່ມີການດັດ ສົມຂອງລັດ.

ມາດຕາ 2. ນັກທຸລະກິດທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນດຳເນີນທຸລະກິດໃນບັນດາຂະແໜງການ : ການຜະລິດ, ການຂົນສົ່ງ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຄ້າ ແລະການບໍລິການອື່ນໆ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດຕາມກົດໝາຍຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ມາດຕາ 3. ພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດ ລ້ວນແຕ່ມີສິດດຳເນີນ ຫລື ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ມາດຕາ 4. ວິສາຫະກິດ ແມ່ນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂື້ນເພື່ອແນໃສ່ຈັດຕັ້ງດຳເນີນທຸລະກິດ. ຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ວິສາຫະກິດມີສີ່ປະເພດຄື : ວິສາຫະກິດເອກະຊົນ, ວິສາຫະກິດຂອງລັດ, ວິສາຫະກິດລວມໝູ່ ແລະວິສາຫະກິດປະສົມ (ວິສາຫະກິດລັດປະສົມກັບພາຍໃນ ຫລືຕ່າງປະເທດ, ວິສາຫະກິດເອກະຊົນ ປະສົມກັບພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ).

ວິສາຫະກິດມີ ສອງຮູບການຄື : ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ແລະບໍລິສັດ.

ມາດຕາ 5. ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງວິສາຫະກິດ ໃນທຸກ ພາກສ່ວນເສດຖະກິດ, ທຸກປະເພດລ້ວນ ແຕ່ມີການພົວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ຮ່ວມມືກັນ ແລະ ແຂ່ງຂັນກັນດ້ວຍຄວາມສະເຫມີພາບຕໍ່ຫນ້າກົດຫມາຍ.

ມາດຕາ 6. ທຶນ, ຊັບສິນບັດ ລວມທັງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງບັນດາວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດຫມາຍ.

ມາດຕາ 7. ທຸກວິສາຫະກິດມີພັນທະປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ, ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ລັດ, ດຳເນີນທຸລະກິດຕາມຂະແຫນງການ ແລະ ຂອບເຂດທຸລະກິດທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ປະຕິບັດລະບຽບການບັນຊີ ແລະ ຊຳລະຕາມລະບຽບການ ຂອງທະນາຄານ.

ມາດຕາ 8. ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກິດສະບັບນີ້ນຳໃຊ້ໃນຂອບເຂດທຸລະກິດທີ່ມີທຶນຈົດທະບຽນແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຂຶ້ນໄປ.

ພາກທີ II
ນັກທຸລະກິດ, ເງື່ອນໄຂການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າ

ຫມວດທີ 1
ນັກທຸລະກິດ

ມາດຕາ 9. ນັກທຸລະກິດ ແມ່ນຜູ້ທີ່ທຳການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດໂດຍຖືເອົາກິດຈະການນັ້ນເປັນອາຊີບ.

ມາດຕາ 10. ມືກາງ ແມ່ນນັກທຸລະກິດອາດຈະເປັນບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນຊຶ່ງເປັນຜູ້ຕາງຫນ້າ, ຕິດຕໍ່, ພົວພັນກ່ຽວກັບທຸລະກິດລະຫວ່າງນັກທຸລະກິດດ້ວຍກັນ ຫລື ລະຫວ່າງນັກທຸລະກິດກັບລູກຄ້າ.

ມືກາງປະກອບດ້ວຍ ຕົວແທນ ແລະ ນາຍຫນ້າ :

- ຕົວແທນແມ່ນບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄນຊຶ່ງເປັນຜູ້ຕາງຫນ້າໃຫ້ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດຫນຶ່ງເພື່ອທຳການເຈລະຈາ ແລະເຊັນສັນຍາທຸລະກິດຕາງໆ;
- ນາຍຫນ້າແມ່ນບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນຊຶ່ງດຳເນີນວຽກງານໃດຫນຶ່ງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນ ຫລືສ້າງການພົວພັນຕິດຕໍ່ລະຫວ່າງນັກທຸລະກິດເພື່ອພົວພັນເຈ

ລະຈາເຮັດສັນຍາໂດຍບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຕາງຫນ້າໃຫ້ຝ່າຍໃດຝ່າຍຫນຶ່ງ.

ມາດຕາ 11. ບຸກຄົນທີ່ຖືກຫ້າມດຳເນີນທຸລະກິດເປັນອາຊີບ ມີ :
- ເດັກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງອາຍຸສິບແປດປີ;
- ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ;
- ຜູ້ທີ່ຖືກຫ້າມດຳເນີນທຸລະກິດຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ;
- ລັດຖະກອນເວັ້ນເສັຽແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສະເພາະເທົ່ານັ້ນ.

ຫມວດທີ 2
ເງື່ອນໄຂການດຳເນີນທຸລະກິດ

ມາດຕາ 12. ທຸລະກິດທີ່ເກືອດຫ້າມ ແມ່ນທຸລະກິດທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດຫມາຍຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ມາດຕາ 13. ບາງຂະແຫນງທຸລະກິດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງຊາດ,ຕໍ່ເສດຖະກິດ ຫລື ສັງຄົມນັ້ນຕ້ອງມີການຄວບຄຸມຢ່າງໃກ້ຊິດຈາກລັດ ເຊັ່ນ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບ :
- ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ;
- ພະລັງງານໄຟຟ້າ;
- ນ້ຳປະປາ;
- ໂທລະຄົມມະນາຄົມ;
- ໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຈາກໄມ້;
- ບໍ່ແຮ່ ແລະ ແຮ່ທາດ;
- ສະບຽງອາຫານ;
- ຢາປົວພະຍາດ;
- ທາດເຄມີ;
- ເຫລົ້າ;
- ຢາສູບ.

ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ລັດຖະບານອາດຈະໄດ້ກຳນົດຂະແຫນງທຸລະກິດທີ່ມີການຄວບຄຸມຕື່ມອີກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 14. ຂະແຫນງທຸລະກິດທີ່ສະຫງວນໄວ້ໃຫ້ສະເພາະພົນລະເມືອງລາວນັ້ນ ລັດຖະບານຈະເປັນຜູ້ກຳນົດຕ່າງຫາກ.

ຫມວດທີ 3
ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າ

ມາດຕາ 15. ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າ ແມ່ນເອກະສານສັນຍາທີ່ເປັນພື້ນຖານໃນການຊໍາລະ ເງິນຕາມລະບຽບການຂອງສະຖາບັນການເງິນຊຶ່ງສາມາດປ່ຽນມືໄດ້ ແລະເປັນພາຫະນະໃນດ້ານສິນເຊື່ອ.

ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າປະກອບດ້ວຍສີ່ປະເພດຄື: ໃບສັນຍາໃຊ້ຫນີ້, ໃບຢັ້ງຢືນເງິນຝາກຄໍ້າປະກັນ, ພັນທະບັດແລກເງິນ ແລະ ແຊັກ.

ໃບສັນຍາໃຊ້ຫນີ້ ແມ່ນໃບຢັ້ງຢືນໃຊ້ຫນີ້ຂອງບຸກຄົນໃດຫນຶ່ງທີ່ຕົກລົງຈະຈ່າຍຈໍານວນເງິນໃດຫນຶ່ງໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ໃນວັນທີ່ອັນແນ່ນອນ ຫລືເອົາສິນຄ້າມາເປັນສິ່ງຄໍ້າປະກັນ.

ໃບຢັ້ງຢືນເງິນຝາກຄໍ້າປະກັນ ແມ່ນເອກະສານຢັ້ງຢືນເງິນຝາກສະເພາະຈໍານວນໃດຫນຶ່ງ ຈາກທະນາຄານ.

ພັນທະບັດແລກເງິນ ແມ່ນໃບທວງຫນີ້ຊຶ່ງເຈົ້າຫນີ້ທວງໃຫ້ລູກຫນີ້ໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນໃດຫນຶ່ງທີ່ຖືກບົ່ງຕົວໃນໃບທວງຫນີ້ ໃນວັນທີ່ອັນແນ່ນອນ.

ເຊັກ ແມ່ນພັນທະບັດຊຶ່ງເຈົ້າຂອງບັນຊີເງິນຝາກທະນາຄານນໍາໃຊ້ ເພື່ອໃຫ້ທະນາຄານນັ້ນຈ່າຍເງິນຈໍານວນຫນຶ່ງໃຫ້ຕົນເອງ ຫລືໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ.

ພາກທີ III
ການຈັດຕັ້ງດໍາເນີນທຸລະກິດ

ຫມວດທີ 1
ການຈັດຕັ້ງ ແລະການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ

ມາດຕາ 16. ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງ ແລະຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດນໍາຂະແຫນງການການຄ້າ. ການປະກອບຄໍາຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດນັ້ນຂະແຫນງການກ່ຽວຂ້ອງຈະເປັນຜູ້ກໍານົດຕ່າງຫາກ.

ເມື່ອໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງແລ້ວ ຂະແຫນງການການຄ້າ ແລະ ຂະແຫນງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງພິຈາລະນາໂດຍໄວ ແລະໃຫ້ຄໍາຕອບຢ່າງຊ້າບໍ່ເກີນ 60 ວັນ ນັບແຕ່ມື້ໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ທຸກວິສາຫະກິດຈະຖືວ່າໄດ້ສ້າງຕັ້ງຖືກຕ້ອງຕາມກົດຫມາຍ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 17. ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດປະຕິບັດດ້ວຍວິທີຈົດກ່າຍເລກລໍາດັບຂອງບັນດາວິສາຫະກິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເປັນລະບົບເຂົ້າໃນ " ປື້ມທະບຽນວິສາຫະກິດ " ທີ່ເຕົ້າໂຮມສັນຍາ,

ກິດລະບຽບ ແລະທຸກຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວິສາຫະກິດຕ່າງໆ ຊຶ່ງເຈົ້າຫນ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັກສາໄວ້. ຫລັງຈາກການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດແລ້ວ ຖ້າຫາກມີການປ່ຽນແປງຢ່າງໃດຢ່າງຫນຶ່ງກ່ຽວກັບວິສາຫະກິດ ເຊັ່ນການປ່ຽນແປງກິດລະບຽບ, ການຍຸບເລີກ, ການຊໍາລະສະສາງນັ້ນຜູ້ຮັບຜິດຊອບວິສາຫະກິດຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຫນ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຈະໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນປື້ມທະບຽນວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 18. ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນອາກອນນໍາຂະແຫນງການເງິນ.

ໃບທະບຽນອາກອນ ແມ່ນໃບຕິດຕາມການປະຕິບັດພັນທະປະຈໍາປີຕໍ່ລັດ ຕາມລະບຽບກົດຫມາຍການເງິນ.

ມາດຕາ 19. ເມື່ອໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງແລ້ວ ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕິດປ້າຍຊື່ວິສາຫະກິດຕາມລະບຽບການ. ຖ້າວິສາຫະກິດນັ້ນຫາກບໍ່ດໍາເນີນກິດຈະການຂອງຕົນພາຍໃນຫນຶ່ງປີນັບແຕ່ມື້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງເປັນຕົ້ນໄປ ທະບຽນວິສາຫະກິດຈະຕົກໄປ.

ຫມວດທີ 2
ຫລັກການລວມຂອງບໍລິສັດ

ມາດຕາ 20. ບໍລິສັດແມ່ນຫົວຫນ່ວຍທຸລະກິດຊຶ່ງບຸກຄົນ ນັບແຕ່ສອງຄົນຂຶ້ນໄປ ຫລືນິຕິບຸກຄົນເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານສັນຍາເພື່ອເຕົ້າໂຮມຊັບສິນບັດ ທຶນຮອນ ແຮງງານ ແນໃສ່ດໍາເນີນທຸລະກິດຮ່ວມກັນ ແລະແບ່ງປັນກໍາໄລສຸດທິ.

ສໍາລັບບໍລິສັດຈໍາກັດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ດຽວ ຫລືນິຕິບຸກຄົນກໍສາມາດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໄດ້.

ມາດຕາ 21. ຢູ່ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ບໍລິສັດມີສາມຮູບແບບຄື:

- ບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນ;
- ບໍລິສັດຈໍາກັດ;
- ບໍລິສັດມະຫາຊົນ.

ມາດຕາ 22. ບໍລິສັດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານສັນຍາທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນລະຫວ່າງຂາຮຸ້ນເອີ້ນວ່າ ສັນຍາບໍລິສັດ ຊຶ່ງເງື່ອນໄຂ ແລະ ເນື້ອໃນຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດຫມາຍ ວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະກົດຫມາຍອື່ນໆຂອງ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ເວັ້ນເສັຽແຕ່ບໍລິສັດຈໍາກັດຜູ້ດຽວ. ສັນຍາດັ່ງກ່າວເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການພົວພັນລະຫວ່າງຜູ້ປະກອບທຶນດ້ວຍກັນ.

ບຸກຄົນຫລືນິຕິບຸກຄົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມສັນຍາເພື່ອປະກອບທຶນສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ ອາດຈະແມ່ນຂາຮຸ້ນຫລືຜູ້ຖືຮຸ້ນ.

ຂາຮຸ້ນ ແມ່ນຜູ້ລົງທຶນໃນບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນ ແລະ ບັນດາຜູ້ລິເລີ່ມສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດຈຳກັດ ຫລືບໍລິສັດມະຫາຊົນ.

ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແມ່ນຜູ້ລົງທຶນອື່ນໆຂອງບໍລິສັດຈຳກັດ ແລະ ບໍລິສັດມະຫາຊົນ, ຊຶ່ງອາດມີຖານະ ເປັນນັກທຸລະກິດ ຫລືບໍ່ກໍໄດ້.

ມາດຕາ 23. ທຶນຂອງບໍລິສັດແມ່ນໄດ້ມາຈາກການປະກອບສ່ວນຂອງຂາຮຸ້ນ ແລະ ຜູ້ຖືຮຸ້ນ. ທຶນຂອງບໍລິສັດປະກອບດ້ວຍຊັບສິນບັດຄົງທີ່ ແລະທຶນຫມູນວຽນ.

ມາດຕາ 24. ບໍລິສັດຈຳກັດ, ບໍລິສັດຈຳກັດຜູ້ດຽວ ແລະບໍລິສັດມະຫາຊົນ ຕ້ອງມີຄັງສະສົມຕາມລະບຽບການຊຶ່ງຫັກຈາກກຳໄລສຸດທິ ທີ່ແບ່ງປັນໄດ້ແຕ່ຫ້າຫາສິບສ່ວນຮ້ອຍ.

ສ່ວນການກຳນົດຄັງສະສົມອື່ນໆ ແລະຄັງແຮນັ້ນ ແມ່ນບົ່ງໄວ້ໃນກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ.

ມາດຕາ 25. ຂາຮຸ້ນ ແລະຜູ້ຖືຮຸ້ນມີສິດ ແລະຫນ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

- ປະກອບສ່ວນໃນກິດຈະການຂອງບໍລິສັດຕາມກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ;
- ຮັບຊາບກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງບໍລິສັດ;
- ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ແລະລົງຄະແນນສຽງ;
- ໄດ້ຮັບການແບ່ງປັນຜົນກຳໄລ;
- ປະກອບທຶນໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດ ແລະຖອກຮຸ້ນຕາມກຳນົດເວລາ;
- ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຫນີ້ສິນຂອງບໍລິສັດຕາມແຕ່ລະຮູບແບບບໍລິສັດ.

ມາດຕາ 26. ບໍລິສັດບໍ່ເຄື່ອນໄຫວໃນນາມບຸກຄົນຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຫມືອນກັບວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ແຕ່ຫາກເຄື່ອນໄຫວໃນຖານະນິຕິບຸກຄົນ. ບໍລິສັດມີຖານະນິຕິບຸກຄົນ ນັບແຕ່ມື້ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດເປັນຕົ້ນໄປ.

ຖານະນິຕິບຸກຄົນຂອງບໍລິສັດປະກອບດ້ວຍ :

- ຊື່ຂອງບໍລິສັດ ຊຶ່ງຕ້ອງບອກແຈ້ງວ່າເປັນບໍລິສັດຮູບແບບໃດ;
- ທີ່ຕັ້ງສຳນັກງານຂອງບໍລິສັດ;
- ຊັບສິນບັດຂອງບໍລິສັດ;
- ຄວາມສາມາດທາງດ້ານກົດຫມາຍຂອງບໍລິສັດໃນການປະຕິບັດສິດ ແລະພັນທະຂອງຕົນ, ອາດສາມາດເປັນໂຈດ ຫລືຈຳເລີຍເຫມືອນກັບບຸກຄົນທຳມະດາ.

ມາດຕາ 27. ທຸກບໍລິສັດຕ້ອງມີກົດລະບຽບຂອງຕົນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

- ຊື່, ນາມສະກຸນ, ອາຊີບ, ສັນຊາດ ແລະທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມລົງທຶນ;
- ຊື່, ວັດຖຸປະສົງ, ອາຍຸ ແລະສໍານັກງານຂອງບໍລິສັດ;
- ການຈັດຕັ້ງ ແລະຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດ;
- ການແບ່ງປັນຜົນກໍາໄລ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຂາດທຶນ;
- ກອງປະຊຸມ ແລະວິທີລົງມະຕິ;
- ການຍຸບເລີກ ແລະການຊໍາລະສະສາງ;
- ວິທີແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.

ມາດຕາ 28. ໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດນັ້ນບໍລິສັດອາດຈະມີການປ່ຽນແປງເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການດ້ານເສດຖະກິດເຊັ່ນ ການປ່ຽນແປງກົດລະບຽບ, ການເພີ່ມທຶນຂຶ້ນ ຫລືຫລຸດທຶນລົງ, ການຄວບບໍລິສັດເຂົ້າກັນ ຫລືການແຍກອອກຈາກກັນ, ການປ່ຽນແປງຮູບແບບບໍລິສັດ ຫລືວັດຖຸປະສົງຂອງບໍລິສັດ.

ການປ່ຽນແປງຂອງບໍລິສັດຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກກອງປະຊຸມຂອງຂາຮຸ້ນ ແລະຜູ້ຖືຮຸ້ນ.

ການປ່ຽນແປງຂອງບໍລິສັດຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຫນ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ເພື່ອຈົດໃສ່ໃນປື້ມທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂາຮຸ້ນ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແລະມວນຊົນຊາບ.

ການປ່ຽນແປງຂອງບໍລິສັດຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນພາຍໃນຫນຶ່ງປີ ນັບແຕ່ສາເຫດຂອງການປ່ຽນ ແປງນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 29. ການເພີ່ມທຶນຂຶ້ນຂອງບໍລິສັດອາດຈະດໍາເນີນດ້ວຍການຍົກເອົາຄັງສະສົມມາເພີ່ມມູນຄ່າຂອງແຕ່ລະຮຸ້ນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ດ້ວຍການເພີ່ມຈໍານວນຮຸ້ນຂຶ້ນ ຫລືດ້ວຍການຫັນເອົາເຈົ້າຫນີ້ຂອງບໍລິສັດມາເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນ. ໃນການເພີ່ມຈໍານວນຮຸ້ນນັ້ນຂາຮຸ້ນ ແລະຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດມີບູລິມະສິດກ່ອນຄົນພາຍນອກ.

ມີແຕ່ບໍລິສັດມະຫາຊົນເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງສາມາດລະດົມທຶນຈາກພາຍນອກໄດ້ຢ່າງເປີດເຜີຍ ແລະຈໍາຫນ່າຍໃບຮຸ້ນກູ້.

ການຫລຸດທຶນຂອງບໍລິສັດລົງອາດຈະດໍາເນີນດ້ວຍການຫລຸດມູນຄ່າຂອງແຕ່ລະຮຸ້ນລົງ ຫລືຫລຸດຈໍານວນຮຸ້ນລົງ.

ມາດຕາ 30. ການຄວບບໍລິສັດເຂົ້າກັນມີສອງວິທີຄື :

- ສອງ ຫລືຫລາຍບໍລິສັດຄວບເຂົ້າກັນແລ້ວກາຍເປັນບໍລິສັດໃຫມ່;
- ສອງ ຫລືຫລາຍບໍລິສັດຄວບເຂົ້າກັນແລ້ວກາຍເປັນບໍລິສັດໃດຫນຶ່ງຂອງບໍລິສັດເຫລົ່ານັ້ນ.

ການຄວບບໍລິສັດເຂົ້າກັນນີ້ ອາດຈະຄວບບໍລິສັດຮູບແບບດຽວກັນ ຫລື ຮູບແບບຕ່າງ ກັນກໍໄດ້.

ການແຍກບໍລິສັດອອກຈາກກັນ ແມ່ນການແບ່ງບໍລິສັດໜຶ່ງອອກເປັນຫລາຍບໍລິສັດຮູບແບບດຽວກັນ ຫລືຮູບແບບຕ່າງກັນກໍໄດ້.

ມາດຕາ 31. ບໍລິສັດໃດໜຶ່ງຈະປ່ຽນແປງວິສາຫະກິດຂອງຕົນຈາກຮູບແບບບໍລິສັດໜຶ່ງໄປສູ່ຮູບແບບບໍລິສັດອື່ນກໍໄດ້. ການປ່ຽນແປງຮູບແບບບໍລິສັດບໍ່ແມ່ນການສ້າງນິຕິບຸກຄົນຂຶ້ນໃໝ່.

ການປ່ຽນແປງຮູບແບບບໍລິສັດຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດລະບຽບຂອງຮູບແບບບໍລິສັດທີ່ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນເຊັ່ນ ຈຳນວນທຶນ, ຈຳນວນຂາຮຸ້ນ ແລະຜູ້ຖືຮຸ້ນເປັນຕົ້ນ.

ການປ່ຽນແປງຮູບແບບບໍລິສັດ ບໍ່ພາໃຫ້ໜີ້ສິນຂອງບໍລິສັດເກົ່າຕົກໄປ. ການປ່ຽນແປງຮູບແບບຂອງບໍລິສັດຈະພາໃຫ້ມີການເພີ່ມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂາຮຸ້ນ ແລະຜູ້ຖືຮຸ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກກອງປະຊຸມຂອງຂາຮຸ້ນ ແລະຜູ້ຖືຮຸ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 32. ການຍຸບເລີກບໍລິສັດແມ່ນການຢຸດເຊົາດຳເນີນກິດຈະການຂອງບໍລິສັດໂດຍເດັດຂາດ. ບໍລິສັດອາດຈະຍຸບເລີກຕາມກຳນົດເວລາ ຫລືກ່ອນກຳນົດເວລາທີ່ຕົນໄດ້ວາງໄວ້ກໍໄດ້. ການຍຸບເລີກບໍລິສັດຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຂາຮຸ້ນ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ເຈົ້າໜີ້ ແລະປະກາດໃຫ້ມວນຊົນຊາບ.

ບໍລິສັດຕ່າງໆອາດຈະຖືກຍຸບເລີກຍ້ອນສາເຫດທົ່ວໄປດັ່ງນີ້ :

- ຄົບອາຍຸທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດລະບຽບ;
- ໄດ້ບັນລຸວັດຖຸປະສົງຂອງບໍລິສັດແລ້ວ;
- ຂາຮຸ້ນ ແລະຜູ້ຖືຮຸ້ນລົງມະຕິຍຸບເລີກກ່ອນອາຍຸຂອງບໍລິສັດ;
- ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ໄດ້ຕາມວັດຖຸປະສົງ;
- ບໍ່ສາມາດດຳເນີນກິດຈະການຕໍ່ໄປໄດ້ຍ້ອນຂາດທຶນເປັນຕົ້ນ;
- ການລົບລ້າງສັນຍາບໍລິສັດ;
- ຄຳຕັດສິນຂອງສານໃຫ້ຍຸບເລີກ;
- ການລົ້ມລະລາຍ.

ນອກຈາກສາເຫດຍຸບເລີກທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແລ້ວ ສຳລັບບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນຍັງມີສາເຫດຍຸບເລີກສະເພາະເຊັ່ນ ຂາຮຸ້ນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຖືກລົ້ມລະລາຍ ຫລື ຖືກຫ້າມດຳເນີນທຸລະກິດ, ຂາດຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ, ເສັຽຊີວິດ, ເວັ້ນເສັຽແຕ່ກົດລະບຽບຫາກໄດ້ບົ່ງໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ໝວດທີ 3
ວິສາຫະກິດເອກະຊົນ

ມາດຕາ 33. ວິສາຫະກິດເອກະຊົນ ແມ່ນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຊຶ່ງບຸກຄົນ ຫລືນິຕິບຸກຄົນເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວຫາຜົນກໍາໄລ.

ວິສາຫະກິດເອກະຊົນອາດຈະສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມສອງຮູບການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຄື: ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ແລະບໍລິສັດ.

I. ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ.

ມາດຕາ 34. ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ແມ່ນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ມີທຶນຈົດທະບຽນແຕ່ 1.000.000 ກີບຂຶ້ນໄປຊຶ່ງບຸກຄົນຜູ້ດຽວເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະຮັບຜິດຊອບແຕ່ຜູ້ດຽວຕໍ່ໜີ້ສິນທັງໝົດ ຂອງວິສາຫະກິດ. ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ເຄື່ອນໄຫວໃນນາມສ່ວນຕົວຂອງເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດເອງ.

ມາດຕາ 35. ຊື່ຂອງວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນອາດຈະໃສ່ຕາມຊື່ຂອງເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດເອງ ຫລືຕາມຂະແໜງທຸລະກິດ ແລະ ອື່ນໆກໍໄດ້. ໃນເອກະສານຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນຕ້ອງບົ່ງແຈ້ງວ່າ " ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ".

ມາດຕາ 36. ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຫລືຈະໃຫ້ຜູ້ອື່ນມາຄຸ້ມຄອງແທນຕົນກໍໄດ້ ແຕ່ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ.

ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດເປັນຜູ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ຜົນກໍາໄລທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ກ່ຽວກັບບັນຫາອື່ນໆແຕ່ຜູ້ດຽວ.

ມາດຕາ 37. ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນອາດຈະປ່ຽນແປງວັດຖຸປະສົງ ຫລືຂະແໜງທຸລະກິດຂອງຕົນກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເສັຽກ່ອນ ແລະ ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດຊາບ ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນຈະຂໍອະນຸຍາດຍຸບເລີກວິສາຫະກິດຂອງຕົນຕໍ່ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຊາບ ແລະຮັບປະກັນການຊໍາລະສະສາງໜີ້ສິນທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດຕົນ.

II. ບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນ

ມາດຕາ 38. ບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນແມ່ນຮູບແບບຂອງບໍລິສັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍອີງໃສ່ຄວາມເຊື່ອໃຈລະຫວ່າງຂາຮຸ້ນດ້ວຍກັນເປັນຕົ້ນຕໍ.

ຂາຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນທຸກຄົນມີຖານະເປັນນັກທຸລະກິດ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນຕໍ່ໜີ້ສິນທັງໝົດຂອງບໍລິສັດໂດຍບໍ່ມີຂອບເຂດ.

ມາດຕາ 39. ບໍລິສັດອາດຈະເອົາຊື່ຂອງຂາຮຸ້ນຜູ້ຫນຶ່ງ ຫລືຫລາຍຄົນມາເປັນຊື່ຂອງບໍລິສັດ ຫລື ຈະໃສ່ຊື່ແນວອື່ນກໍໄດ້ ແຕ່ຊື່ຂອງບໍລິສັດຕ້ອງມີຄໍາວ່າ " ບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນ " ຕິດນໍາ.

ທຶນຂອງບໍລິສັດ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກການປະກອບຂອງຂາຮຸ້ນ. ການປະກອບທຶນອາດຈະປະກອບເປັນເງິນ, ເປັນວັດຖຸ, ເປັນແຮງງານ ຫລືເປັນຊັບສິນທາງຫົວຄິດປັນຍາ ຊຶ່ງຕ້ອງຕີມູນຄ່າເປັນເງິນ.

ການປະກອບທຶນ ແລະການຖອກຮຸ້ນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການກໍານົດຂອງຜູ້ຈັດການບໍລິສັດ.

ໃບຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນບໍ່ສາມາດປ່ຽນມືໄດ້.

ມາດຕາ 40. ຂາຮຸ້ນທັງຫມົດສາມາດເປັນຜູ້ຈັດການຮ່ວມກັນ ເວັ້ນເສັຽແຕ່ກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດຫາກໄດ້ບົ່ງໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຈັດການ ຫາກບໍ່ແມ່ນຂາຮຸ້ນນັ້ນ ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງໄດ້ຮັບຄໍາເຫັນດີເປັນເອກະພາບຈາກຂາຮຸ້ນທັງຫມົດ ຖ້າວ່າກົດລະບຽບຫາກບໍ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 41. ໃນການພົວພັນກັບຂາຮຸ້ນນັ້ນຜູ້ຈັດການມີສິດດໍາເນີນທຸກກິດຈະການຄຸ້ມຄອງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງບໍລິສັດເວັ້ນເສັຽແຕ່ກົດລະບຽບຫາກບົ່ງໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ສ່ວນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ຈັດການທີ່ພົວພັນກັບບຸກຄົນພາຍນອກ ຊຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບວັດຖຸປະສົງຂອງບໍລິສັດນັ້ນລ້ວນແຕ່ຕົກຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບໍລິສັດ.

ຜູ້ຈັດການຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕາມກົດຫມາຍຕໍ່ບໍລິສັດໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຜິດພາດສ່ວນຕົວໃນການຄຸ້ມຄອງ ຊຶ່ງພາໃຫ້ບໍລິສັດໄດ້ຮັບຄວາມເສັຽຫາຍເຊັ່ນ: ການໃຊ້ອໍານາດເກີນຂອບເຂດ,ການລະເມີດກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ.

ຜູ້ຈັດການທີ່ເປັນຂາຮຸ້ນຈະຖືກປົດຕໍາແຫນ່ງໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ຮັບຄໍາເຫັນດີເປັນເອກະສັນຈາກບັນດາຂາຮຸ້ນ, ຜູ້ກ່ຽວເອງບໍ່ມີສິດລົງຄະແນນສຽງ.

ສ່ວນຜູ້ຈັດການທີ່ບໍ່ເປັນຂາຮຸ້ນນັ້ນຈະຖືກປົດຕໍາແຫນ່ງຕາມທີ່ກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດໄດ້ບົ່ງໄວ້.

ມາດຕາ 42. ບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນອາດຈະມີເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີ.ເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີມີຫນ້າທີ່ກວດກາບັນຊີ ແລະຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມຕົວຈິງ ແລະ ຕາມລະບຽບຫລັກການຂອງເອກະສານບັນຊີ, ເຮັດບົດລາຍງານສະເຫນີຕໍ່ກອງປະຊຸມຂາຮຸ້ນ.

ເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍກອງປະຊຸມຂາຮຸ້ນ.

ມາດຕາ 43. ຂາຮຸ້ນທຸກຄົນມີສິດ ແລະຫນ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

- ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດ;
- ໄດ້ຮັບການແບ່ງປັນຜົນກໍາໄລ;
- ຮັບຊາບກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆຂອງບໍລິສັດ;
- ຮັບຊາບບົດລາຍງານຂອງເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີ;

- ໄດ້ຮັບເອກະສານຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນສິບຫ້າວັນ ກ່ອນວັນນັດປະຊຸມປະຈຳປີ;

- ຕັ້ງຄຳຖາມ ແລະສະເໜີຄວາມຄິດຄວາມເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດຕໍ່ຜູ້ຈັດການ;

- ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ແລະລົງຄະແນນສຽງ.

ຂາຮຸ້ນບໍ່ມີສິດດຳເນີນທຸລະກິດຂະແໜງດຽວກັນ ກັບ ບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນຂອງຕົນ ເວັ້ນເສັຽແຕ່ຜູ້ກ່ຽວຫາກໄດ້ດຳເນີນທຸລະກິດນັ້ນມາກ່ອນແລ້ວ ແລະພາຍຫລັງທີ່ບໍລິສັດໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນແລ້ວກໍບໍ່ໄດ້ມີການທັກທ້ວງ.

ຂາຮຸ້ນທຸກຄົນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນໂດຍບໍ່ມີຂອບເຂດຕໍ່ໜີ້ສິນຂອງບໍລິສັດ. ຂາຮຸ້ນທີ່ເຂົ້າມາໃໝ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜີ້ສິນຂອງບໍລິສັດທີ່ມີມາແຕ່ກ່ອນ ແລະຂາຮຸ້ນທີ່ອອກຈາກບໍລິສັດໄປແລ້ວກໍຍັງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜີ້ສິນຂອງບໍລິສັດທີ່ໄດ້ມີກ່ອນຕົນຖອນຮຸ້ນ.

ມາດຕາ 44. ກອງປະຊຸມຂາຮຸ້ນໄຂຂຶ້ນຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວຽກງານຢ່າງໜ້ອຍປີລະຄັ້ງ. ຜູ້ຈັດການຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມຢ່າງຊ້າສິບຫ້າວັນກ່ອນວັນໄຂປະຊຸມ ພ້ອມທັງແຈ້ງລາຍການປະຊຸມໄປພ້ອມ.

ກອງປະຊຸມຂາຮຸ້ນ ມີໜ້າທີ່ພິຈາລະນາທຸກບັນຫາ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງບໍລິສັດເປັນຕົ້ນ ກ່ຽວກັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງຜູ້ຈັດການ, ການກຳນົດອາຍຸການ ແລະ ເງິນເດືອນຂອງ ຜູ້ຈັດການ, ການວາງລະບຽບການເງິນຂອງບໍລິສັດ, ການແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີ, ການຮັບຮອງເອົາບັນຊີປະຈຳປີ, ການແບ່ງປັນຜົນກຳໄລ, ການໂອນຮຸ້ນ, ການສືບຕໍ່ ຫລືຍຸບເລີກບໍລິສັດ ແລະການປ່ຽນແປງກົດລະບຽບ.

ການລົງມະຕິກ່ຽວກັບບັນຫາສຳຄັນຕ່າງໆ ຂອງບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີເປັນເອກະສັນໃນກອງປະຊຸມຂາຮຸ້ນ ເວັ້ນເສັຽແຕ່ກົດລະບຽບຫາກໄດ້ບົ່ງໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ບັນດາບັນຫາທີ່ຕ້ອງຕົກລົງເຫັນດີເປັນເອກະສັນມີດັ່ງນີ້ :

- ການປົດຕຳແໜ່ງຜູ້ຈັດການທີ່ເປັນຂາຮຸ້ນ, ຜູ້ກ່ຽວເອງບໍ່ມີສິດລົງຄະແນນສຽງ;
- ການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການສືບຕໍ່ ຫລືຍຸບເລີກບໍລິສັດໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຈັດການຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ຂາຮຸ້ນຫາກຖືກປົດຕຳແໜ່ງ ຫລືໃນກໍລະນີທີ່ຂາຮຸ້ນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫາກໝົດຖານະເປັນນັກທຸລະກິດ;
- ການໂອນຮຸ້ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນຂາຮຸ້ນ;
- ແລະການປ່ຽນແປງກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ.

III. ບໍລິສັດຈຳກັດ

ມາດຕາ 45. ບໍລິສັດຈຳກັດ ແມ່ນຮູບແບບບໍລິສັດໜຶ່ງ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນດ້ວຍຮູບການແບ່ງທຶນເປັນຮຸ້ນ ແຕ່ລະຮຸ້ນມີມູນຄ່າເທົ່າກັນ ໂດຍມີຜູ້ຖືຮຸ້ນໃນການລິເລີ່ມສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດແຕ່ສອງຄົນຂຶ້ນໄປ. ຜູ້

ຖືຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຈຳກັດມີຈຳນວນທັງຫມົດບໍ່ເກີນຊາວຄົນ ຊຶ່ງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຫນີ້ສິນບໍລິສັດບໍ່ເກີນມູນຄ່າຮຸ້ນທີ່ຕົນຍັງບໍ່ທັນຖອກເຕັມເທົ່ານັ້ນ.

ຜູ້ຖືຮຸ້ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຖານະເປັນນັກທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 46. ຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຈຳກັດອາດຈະປະກອບເປັນເງິນ ຫລືວັດຖຸກໍໄດ້. ຮຸ້ນທີ່ເປັນວັດຖຸຕ້ອງໄດ້ມອບໃນມື້ສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດໂລດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຕີມູນຄ່າເປັນເງິນໂດຍຄະນະກວດກາການປະກອບຮຸ້ນ ຫລືກອງປະຊຸມສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ. ຮຸ້ນທີ່ປະກອບເປັນເງິນຕ້ອງໄດ້ຖອກຢ່າງຫນ້ອຍຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍຂອງມູນຄ່າຮຸ້ນ ທີ່ຕ້ອງປະກອບໃນມື້ສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ. ສ່ວນທີ່ຍັງເຫລືອຕ້ອງຖອກພາຍໃນກຳນົດສອງປີ ນັບແຕ່ມື້ບໍລິສັດໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 47. ຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຈຳກັດຈະໂອນໃຫ້ຄົນພາຍໃນ ຫຼືຄົນພາຍນອກບໍລິສັດກໍໄດ້.

ສຳລັບການໂອນຮຸ້ນໃຫ້ຄົນພາຍນອກບໍລິສັດນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີໂດຍສຽງສ່ວນຫລາຍຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຊຶ່ງຕາງຫນ້າຢ່າງຫນ້ອຍໃຫ້ສອງສ່ວນສາມຂອງທຶນບໍລິສັດ.

ໃບຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຈຳກັດບໍ່ສາມາດປ່ຽນມືໄດ້.

ມາດຕາ 48. ຊື່ຂອງບໍລິສັດຈຳກັດອາດໃສ່ຕາມວັດຖຸປະສົງ ຫລືຕາມຂະແຫນງທຸລະກິດຂອງບໍລິສັດກໍໄດ້, ແຕ່ຕ້ອງມີຄຳວ່າ " ບໍລິສັດຈຳກັດ " ຕື່ມໃສ່ນຳ.

ທຶນຈົດທະບຽນຕ່ຳສຸດຂອງບໍລິສັດຈຳກັດແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ 5.000.000 ກີບ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ລັດຖະບານໄດ້ກຳນົດໄວ້ສູງກວ່ານີ້ສຳລັບບາງທຸລະກິດ.

ບໍລິສັດຈະນຳໃຊ້ທຶນທີ່ມາຈາກການປະກອບຮຸ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອບໍລິສັດຫາກໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 49. ການຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດຈຳກັດແມ່ນດຳເນີນໂດຍຜູ້ຈັດການຜູ້ໜຶ່ງ ຫລືຫລາຍຄົນ.

ຜູ້ຈັດການຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຫລືຕາມກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ. ຜູ້ຈັດການອາດຈະຖືກຄັດເລືອກເອົາໃນບັນດາຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຫລືຄົນພາຍນອກກໍໄດ້.

ອາຍຸການຂອງຜູ້ຈັດການແມ່ນກຳນົດຕາມຄຳຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນໃນເວລາສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ ຫລືໃນເວລາດຳເນີນງານຂອງບໍລິສັດ.

ເງິນເດືອນຂອງຜູ້ຈັດການ ແມ່ນກຳນົດໂດຍກົດລະບຽບ ຫລືໂດຍກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນ.

ມາດຕາ 50. ຜູ້ຈັດການມີສິດລົງລາຍເຊັນໃນນາມບໍລິສັດ.ລາຍເຊັນໃດຫາກບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບວັດຖຸປະສົງຂອງບໍລິສັດແລ້ວກໍຖືວ່າເປັນໂມຄະສຳລັບບໍລິສັດ. ຜູ້ຈັດການມີສິດໃນການດຳເນີນກິດຈະການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວັດຖຸປະສົງຂອງບໍລິສັດ ຊຶ່ງບົ່ງໄວ້ໃນກົດລະບຽບເຊັ່ນ ມີສິດກູ້ຢືມ ແລະ ໃຫ້ກູ້ຢືມ.

ໃນການພົວພັນກັບຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຜູ້ຈັດການມີສິດດຳເນີນທຸກກິດຈະການຄຸ້ມຄອງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງບໍລິສັດ ເວັ້ນເສັຽແຕ່ກົດລະບຽບຫາກໄດ້ບົ່ງໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ຜູ້ຈັດການຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມະຕິກົກລົງຂອງກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນ.

ຜູ້ຈັດການມີພັນທະໃຊ້ຄວາມສາມາດຂອງຕົນດຳເນີນວຽກງານຂອງບໍລິສັດ ແລະ ບໍ່ມີສິດເຄື່ອນໄຫວໃນສິ່ງທີ່ເປັນການລະເມີດກົດຫມາຍ ຫລືກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ.

ມາດຕາ 51. ຜູ້ຈັດການຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບໍລິສັດ ແລະຕໍ່ບຸກຄົນພາຍນອກຕາມກົດຫມາຍໃນກໍລະນີທີ່ຕົນໄດ້ລະເມີດກົດຫມາຍສະບັບນີ້, ລະເມີດກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ, ໄດ້ມີຄວາມຜິດພາດໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສັຽຫາຍ.

ຜູ້ຈັດການຈະຖືກປົດຕຳແຫ່ນງ ໂດຍມະຕິກົກລົງຂອງກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຊຶ່ງຕາງຫນ້າໃຫ້ຫລາຍກວ່າເຄິ່ງຫນຶ່ງຂອງຈຳນວນຮຸ້ນທັງຫມົດຂອງບໍລິສັດ.

ມາດຕາ 52. ບໍລິສັດຈຳກັດທີ່ມີທຶນແຕ່ 100.000.000 ກີບຂຶ້ນໄປແລ້ວໃຫ້ມີເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີຫນຶ່ງຄົນ.

ເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນໂດຍເລືອກເອົາໃນບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນນຳອົງການຈັດຕັ້ງວິຊາຊີບການບັນຊີ.

ເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີມີອາຍຸການສາມປີ ແລະ ສາມາດຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງຄືນໃຫມ່ໄດ້.

ເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີມີຫນ້າທີ່ :

- ກວດກາບັນຊີ ແລະຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເອກະສານບັນຊີ;
- ເຮັດບົດລາຍງານແລ້ວສະເຫນີຕໍ່ກອງປະຊຸມປະຈຳປີ ແລະສົ່ງບົດລາຍງານຫຍໍ້ໃຫ້ບັນດາຜູ້ຖືຮຸ້ນຢ່າງຊ້າສິບຫ້າວັນກ່ອນວັນເປີດປະຊຸມ;
- ເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີມີສິດທວງເອົາເອກະສານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈາກທຸກພາກ ສ່ວນຂອງບໍລິສັດ.

ກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນເປັນຜູ້ກຳນົດຄ່າກວດສອບຂອງເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີ.

ໃນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນນັ້ນ,ເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຫນ້າກົດຫມາຍ ແລະຈັນຍາບັນທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງວິຊາຊີບການບັນຊີໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີ ປະຕິບັດຫນ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນເອກະລາດ, ມີແຕ່ສານຫລືອົງການຈັດຕັ້ງວິຊາຊີບການບັນຊີເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງສາມາດປົດຕຳແຫນ່ງຂອງຜູ້ກ່ຽວໄດ້.

ມາດຕາ 53. ຜູ້ຖືຮຸ້ນມີສິດ ແລະຫນ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

- ໄດ້ຮັບການແບ່ງປັນຜົນກຳໄລຕາມອັດຕາສ່ວນຂອງຮຸ້ນທີ່ຕົນປະກອບ;
- ໄດ້ຮັບຊາບບັນຫາຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງບໍລິສັດ;
- ໄດ້ຮັບເອກະສານຢ່າງຊ້າສິບຫ້າວັນກ່ອນວັນໄຂກອງປະຊຸມປະຈຳປີ;

- ຕັ້ງຄຳຖາມ ແລະ ສະເໜີຄວາມຄິດຄວາມເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດຕໍ່ຜູ້ຈັດການ;
- ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແລະລົງຄະແນນສຽງໂດຍຖືເອົາໜຶ່ງຮຸ້ນຕໍ່ໜຶ່ງຄະແນນ;
- ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ມູນຄ່າຮຸ້ນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງທຶນບໍລິສັດກໍມີສິດຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມ;
- ຜູ້ຖືຮຸ້ນບໍ່ມີສິດຖອນຮຸ້ນຂອງຕົນ ມີແຕ່ສິດໂອນຮຸ້ນໃຫ້ຜູ້ອື່ນເທົ່ານັ້ນ;
- ຜູ້ຖືຮຸ້ນຕ້ອງຖອກຮຸ້ນຂອງຕົນຕາມກຳນົດເວລາ;
- ຜູ້ຖືຮຸ້ນຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜີ້ສິນຂອງບໍລິສັດບໍ່ເກີນມູນຄ່າຮຸ້ນທີ່ຕົນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖອກເຕັມເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 54. ກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນໄຂຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍປີລະຄັ້ງ. ນອກຈາກນີ້ກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນຈະໄຂຂຶ້ນຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວຽກງານບໍລິສັດກໍໄດ້.

ກອງປະຊຸມຈະໄຂຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກມີຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແລະຜູ້ຕາງໜ້າຜູ້ຖືຮຸ້ນເຂົ້າຮ່ວມຊຶ່ງມີທຶນຫລາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງທຶນບໍລິສັດ.

ຜູ້ຈັດການຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມຢ່າງຊ້າ ສິບຫ້າວັນ ກ່ອນວັນໄຂປະຊຸມພ້ອມທັງແຈ້ງລາຍການປະຊຸມໄປພ້ອມ.

ນອກຈາກນີ້ກອງປະຊຸມອາດຈະຖືກຮຽກໂຮມໂດຍ :
- ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີ;
- ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງທຶນບໍລິສັດ;
- ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກສານຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນ;
- ຜູ້ອຸ້ມຊູບໍລິສັດຊົ່ວຄາວຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກສານ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍລິສັດຫາກພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ;
- ຜູ້ຊຳລະສະສາງ.

ມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນຈະມີຜົນສັກສິດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງທີ່ມີທຶນຫລາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງທຶນບໍລິສັດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງກົດລະບຽບ ແລະການຮັບຮອງເອົາຜູ້ຖືຮຸ້ນໃໝ່ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງສອງສ່ວນສາມຂອງທຶນບໍລິສັດ.

ມາດຕາ 55. ກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນມີໜ້າທີ່ :
- ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງຜູ້ຈັດການ;
- ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີ;
- ລົງມະຕິກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານຕ່າງໆຂອງບໍລິສັດໃນປີຜ່ານມາ ແລະແຜນການໃນປີຕໍ່ໄປ;
- ຮັບຮອງເອົາບັນຊີປະຈຳປີ;
- ຮັບຮອງເອົາການແບ່ງປັນຜົນກຳໄລ.

ມາດຕາ 56. ກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນຈະປ່ຽນແປງກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຊຶ່ງຕາງຫນ້າຢ່າງຫນ້ອຍໃຫ້ສອງສ່ວນສາມຂອງທຶນບໍລິສັດ.

ມາດຕາ 57. ບໍລິສັດຈຳກັດ-ຜູ້ດຽວ ແມ່ນຫົວຫນ່ວຍທຸລະກິດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍບຸກຄົນແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ແລະຕ້ອງມີທຶນຈົດທະບຽນ ແຕ່ 5.000.000 ກີບຂຶ້ນໄປ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຫນີ້ສິນຂອງບໍລິສັດບໍ່ເກີນມູນຄ່າທຶນຈົດທະບຽນຂອງບໍລິສັດ.

ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຈຳກັດ-ຜູ້ດຽວ ອາດຈະແມ່ນບຸກຄົນ ຫລືນິຕິບຸກຄົນກໍໄດ້. ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຈຳກັດຜູ້ດຽວ ຊຶ່ງເປັນບຸກຄົນຜູ້ດຽວແມ່ນບໍ່ມີສິດສ້າງຕັ້ງຫລາຍບໍລິສັດຈຳກັດ-ຜູ້ດຽວ ຂຶ້ນໄດ້.

ມາດຕາ 58. ຜູ້ຈັດການຂອງບໍລິສັດຈຳກັດ-ຜູ້ດຽວ ອາດຈະແມ່ນຜູ້ຖືຮຸ້ນເອງ ຫລືບຸກຄົນພາຍນອກກໍໄດ້.ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນຫາກແມ່ນນິຕິບຸກຄົນແລ້ວ ຜູ້ຈັດການຕ້ອງແມ່ນບຸກຄົນພາຍນອກ.

ຜູ້ຈັດການທີ່ເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນມີສິດດຳເນີນທຸກກິດຈະການຂອງບໍລິສັດ ແລະ ມີສິດຕົກລົງທຸກບັນຫາຂອງບໍລິສັດໄດ້. ສ່ວນຜູ້ຈັດການທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຖືຮຸ້ນນັ້ນ ກ່ອນຈະຕົກລົງບັນຫາສຳຄັນໃດຫນຶ່ງຂອງບໍລິສັດຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກຜູ້ຖືຮຸ້ນເສັຽກ່ອນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ.

ການຕົກລົງຂອງຜູ້ຈັດການຕ້ອງໄດ້ບັນທຶກເຂົ້າໃນປື້ມບັນທຶກຂອງບໍລິສັດຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 59. ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຈຳກັດ-ຜູ້ດຽວ ອາດຈະມອບສິດດຳເນີນກິດຈະການຂອງບໍລິສັດທັງຫມົດ ຫລືບາງສ່ວນໃຫ້ຄົນພາຍນອກກໍໄດ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຈຳກັດ-ຜູ້ດຽວ ຫາກເສັຽຊີວິດ ບໍລິສັດກໍຈະສືບຕໍ່ດຳເນີນກິດຈະການຕໍ່ໄປໂດຍຜູ້ສືບທອດຜູ້ຫນຶ່ງ ຫລື ຫລາຍຄົນ ເວັ້ນເສັຽແຕ່ກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດຫາກໄດ້ບົ່ງໄວ້ຢ່າງອື່ນ. ຖ້າຜູ້ສືບທອດຫາກມີຫລາຍຄົນແລ້ວ ບໍລິສັດຈຳກັດ-ຜູ້ດຽວ ກໍຈະປ່ຽນຮູບແບບເປັນບໍລິສັດຈຳກັດທົ່ວໄປ.ການຍຸບເລີກຂອງບໍລິສັດຈຳກັດ-ຜູ້ດຽວ ຈະພາໃຫ້ມີການຊຳລະສະສາງໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດເທົ່ານັ້ນ.

ນອກຈາກລະບຽບຫລັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 57 ແລະ 58 ຂອງກົດຫມາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ການສ້າງຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງບໍລິສັດຈຳກັດ-ຜູ້ດຽວ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບຫລັກການຂອງບໍລິສັດຈຳກັດທົ່ວໄປ.

IV. ບໍລິສັດມະຫາຊົນ

ມາດຕາ 60. ບໍລິສັດມະຫາຊົນ ແມ່ນຮູບແບບບໍລິສັດຫນຶ່ງ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນດ້ວຍຮູບການແບ່ງທຶນເປັນຮຸ້ນ ແຕ່ລະຮຸ້ນມີມູນຄ່າເທົ່າກັນ ແລະ ມີຜູ້ຖືຮຸ້ນລິເລີ່ມສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດແຕ່ເຈັດຄົນຂຶ້ນໄປຊຶ່ງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຫນີ້ສິນບໍລິສັດບໍ່ເກີນມູນຄ່າຮຸ້ນທີ່ຕົນຍັງບໍ່ທັນຖອກເຕັມເທົ່ານັ້ນ.

ຜູ້ຖືຮຸ້ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຖານະເປັນນັກທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 61. ຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດມະຫາຊົນອາດຈະປະກອບເປັນເງິນ ຫລືວັດຖຸກໍໄດ້.

ຮຸ້ນທີ່ເປັນເງິນຕ້ອງໄດ້ຖອກໃນມື້ສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດຢ່າງຫນ້ອຍຊາວຫ້າສ່ວນຮ້ອຍຂອງມູນຄ່າຮຸ້ນທີ່ຕົນຕ້ອງປະກອບ, ສ່ວນທີ່ເຫລືອຕ້ອງຖອກພາຍໃນກໍານົດສາມປີ ນັບແຕ່ມື້ບໍລິສັດໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດເປັນຕົ້ນໄປ ຕາມການກໍານົດຂອງສະພາບໍລິຫານ.

ຮຸ້ນທີ່ມອບເປັນວັດຖຸຕ້ອງຕີມູນຄ່າເປັນເງິນ ໂດຍຄະນະກວດກາການປະກອບຮຸ້ນ ຫລື ກອງປະຊຸມສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ ແລະຕ້ອງໄດ້ມອບໃຫ້ບໍລິສັດໃນວັນຈອງຮຸ້ນ.

ມູນຄ່າຮຸ້ນຫນຶ່ງຂອງບໍລິສັດສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 10.000 ກີບ.

ມາດຕາ 62. ໃບຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດມະຫາຊົນຈະໂອນໃຫ້ຄົນພາຍໃນ ຫລືຄົນພາຍນອກບໍລິສັດກໍໄດ້. ສໍາລັບການໂອນຮຸ້ນໃຫ້ຄົນພາຍນອກບໍລິສັດນັ້ນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ສະພາບໍລິຫານຊາບ ພາຍໃນກໍານົດເຈັດວັນ ນັບແຕ່ມື້ໂອນເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃບຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດມະຫາຊົນສາມາດປ່ຽນມືໄດ້.

ມາດຕາ 63. ຊື່ຂອງບໍລິສັດມະຫາຊົນອາດຈະໃສ່ຕາມຂະແຫນງທຸລະກິດ, ຕາມວັດຖຸປະສົງຂອງບໍລິສັດ ແລະອື່ນໆໂດຍມີຄໍາວ່າ " ບໍລິສັດມະຫາຊົນ " ຕິດພ້ອມ.

ທຶນຂອງບໍລິສັດມະຫາຊົນນອກຈາກໄດ້ມາຈາກການປະກອບທຶນ ແລະ ຜູ້ຖືຮຸ້ນແລ້ວຍັງສາມາດລະດົມທຶນຈາກພາຍນອກຢ່າງເປີດເຜີຍ ແລະ ຈາກການຈໍາຫນ່າຍໃບຮຸ້ນກູ້ໄດ້. ບໍລິສັດຈະນໍາໃຊ້ທຶນດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວເທົ່ານັ້ນ.

ທຶນຈົດທະບຽນ ຂອງບໍລິສັດມະຫາຊົນ ຢ່າງຫນ້ອຍບໍ່ໃຫ້ຕໍ່າກ່ວາ 50.000.000 ກີບ, ເວັ້ນເສັຽແຕ່ລັດຖະບານຫາກໄດ້ກໍານົດສູງກວ່ານີ້ສໍາລັບບາງທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 64. ການຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດມະຫາຊົນ ແມ່ນດໍາເນີນໂດຍສະພາບໍລິຫານ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກແຕ່ຫ້າ ຫາ ສິບເອັດຄົນ ໃນນັ້ນຕ້ອງມີຜູ້ຕາງຫນ້າຄົນງານຫນຶ່ງ ຫລືສອງຄົນ.

ກໍາມະການສະພາບໍລິຫານມີອາຍຸການສາມປີ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະອາດຈະຖືກປົດຕໍາແຫນ່ງໂດຍກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມສາມັນຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນ. ກໍາມະການສະພາບໍລິຫານສາມາດຖືກແຕ່ງຕັ້ງຄືນໃຫມ່ໄດ້.

ມາດຕາ 65. ກໍາມະການສະພາບໍລິຫານຕ້ອງເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນເວັ້ນເສັຽແຕ່ຜູ້ຕາງຫນ້າຄົນງານ.

ກໍາມະການສະພາບໍລິຫານເປັນຜູ້ຕາງຫນ້າບໍລິສັດ ແລະມີສິດເຄື່ອນໄຫວແຕ່ໃນນາມສະພາບໍລິຫານເທົ່ານັ້ນ. ໃນກໍລະນີທີ່ກໍາມະການສະພາບໍລິຫານຫາກເປັນທັງຄົນງານ ຜູ້ກ່ຽວຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ ແລະອື່ນໆ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄົນງານຜູ້ອື່ນໆ.

ເບັ້ຍປະຊຸມຂອງກຳມະການປະຈຳສະພາບໍລິຫານແມ່ນກຳນົດໂດຍກົດລະບຽບ ຫລືໂດຍກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນ.

ມາດຕາ 66. ສະພາບໍລິຫານມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້ :

- ຕົກລົງກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວທົ່ວໄປຂອງບໍລິສັດ;
- ເລືອກຕັ້ງເອົາປະທານສະພາບໍລິຫານໜຶ່ງຄົນ;
- ເລືອກຕັ້ງເອົາຜູ້ອຳນວຍການ;
- ກຳນົດເບັ້ຍປະຊຸມຂອງປະທານ, ກຳມະການສະພາບໍລິຫານ ແລະເງິນເດືອນຂອງ ຜູ້ອຳນວຍການ;
- ສະຫລຸບບັນຊີປະຈຳປີຂອງບໍລິສັດ, ເຮັດບົດລາຍງານການຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດ;
- ອະນຸມັດການຄ້ຳປະກັນ;
- ຈັດເອກະສານຕ່າງໆຂອງບໍລິສັດໃຫ້ຜູ້ຖືຮຸ້ນ;
- ໄຂກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄໝສາມັນ ແລະຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມອື່ນໆຂອງບໍລິສັດ.

ມາດຕາ 67. ສະພາບໍລິຫານໄຂກອງປະຊຸມໄດ້ທຸກເວລາຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວຽກງານ. ກອງປະຊຸມສະພາບໍລິຫານຈະໄຂຂຶ້ນໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກມີກຳມະການເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງໜ້ອຍເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານທັງໝົດ.

ກອງປະຊຸມສະພາບໍລິຫານຖືກຮຽກໂຮມໂດຍ :

- ປະທານສະພາບໍລິຫານ;
- ກຳມະການສະພາບໍລິຫານຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງຈຳນວນກຳມະການສະພາບໍລິຫານ ໃນກໍລະນີທີ່ປະທານຫາກບໍ່ຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມ.

ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາບໍລິຫານຈະມີຜົນສັກສິດໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບສຽງສ່ວນຫລາຍຂອງບັນດາກຳມະການສະພາບໍລິຫານ ແລະຜູ້ຕາງໜ້າກຳມະການສະພາບໍລິຫານທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີສຽງເທົ່າກັນນັ້ນ ສຽງຂອງປະທານເປັນອັນຕັດສິນຊີ້ຂາດ.

ມາດຕາ 68. ຄະນະກຳມະການສະພາບໍລິຫານຕ້ອງຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງຮ່ວມກັນຕໍ່ບໍລິສັດ ແລະຕໍ່ຄົນພາຍນອກ ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ, ກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ ຫລືໄດ້ມີຄວາມຜິດພາດໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສັຽຫາຍ. ຖ້າຄວາມເສັຽຫາຍດັ່ງກ່າວຫາກເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມຜິດພາດຂອງກຳມະການ ສະພາບໍລິຫານຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງແລ້ວຜູ້ນັ້ນກໍຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ຄວາມເສັຽຫາຍແຕ່ຜູ້ດຽວ. ນອກຈາກນັ້ນ ກຳມະການສະພາບໍລິຫານອາດຈະໄດ້ຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກະທຳຜິດທາງອາຍາ.

ມາດຕາ 69. ສະພາບໍລິຫານເລືອກຕັ້ງເອົາປະທານໜຶ່ງຄົນ ໃນບັນດາສະມາຊິກຂອງຕົນ ເອີ້ນວ່າ ປະທານສະພາບໍລິຫານ. ນິຕິບຸກຄົນຈະເປັນປະທານສະພາບໍລິຫານບໍ່ໄດ້. ປະທານມີອາຍຸການເທົ່າກັບກຳມະການສະພາບໍລິຫານ ແລະສາມາດສະໜັກຮັບເລືອກຕັ້ງໄດ້ໃໝ່ ເວັ້ນເສັຽແຕ່ກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດຫາກບົ່ງໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ປະທານສະພາບໍລິຫານອາດຈະຖືກປົດຕຳແໜ່ງໂດຍສະພາບໍລິຫານ.

ໃນກໍລະນີທີ່ປະທານຫາກຕິດຂັດ ແມ່ນກຳມະການສະພາບໍລິຫານຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເປັນຜູ້ດຳເນີນງານແທນຕາມການຕົກລົງຂອງສະພາບໍລິຫານ.

ມາດຕາ 70. ປະທານສະພາບໍລິຫານເປັນຜູ້ຮຽກໂຮມ ແລະນຳພາກອງປະຊຸມ.

ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ລະອຽດຂອງປະທານສະພາບໍລິຫານ ແມ່ນກຳນົດໄວ້ໃນກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ.

ທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງປະທານໃນການພົວພັນກັບຄົນພາຍນອກ ແມ່ນຕົກເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບໍລິສັດທັງໝົດ ເວັ້ນເສັຽແຕ່ທາງບໍລິສັດຫາກມີຫລັກຖານວ່າຄົນພາຍນອກນັ້ນ ຮູ້ວ່າການກະທຳຂອງປະທານ ແມ່ນຢູ່ນອກຂອບເຂດວັດຖຸປະສົງຂອງບໍລິສັດ.

ປະທານຈະອະນຸມັດການຄ້ຳປະກັນໃນນາມບໍລິສັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ຮັບສິດສະເພາະຈາກສະພາບໍລິຫານເທົ່ານັ້ນ.

ປະທານໃນຖານະເປັນກຳມະການສະພາບໍລິຫານ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເຊັ່ນດຽວກັນກັບກຳມະການສະພາບໍລິຫານຜູ້ອື່ນໆ ດັ່ງທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນມາດຕາ 68 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ນອກຈາກນີ້ ປະທານຍັງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ຄວາມຜິດສ່ວນຕົວອີກ ໃນການດຳເນີນວຽກງານຂອງບໍລິສັດ.

ມາດຕາ 71. ສະພາບໍລິຫານອາດຈະເລືອກຕັ້ງເອົາບຸກຄົນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງມາເປັນຜູ້ອຳນວຍການຕາມຄຳສະເໜີຂອງປະທານ.

ຜູ້ອຳນວຍການອາດຈະຄັດເລືອກເອົາໃນບັນດາກຳມະການສະພາບໍລິຫານ ຫລື ຄົນພາຍນອກກໍໄດ້ປະທານສະພາບໍລິຫານອາດຈະຮັບຜິດຊອບເປັນຜູ້ອຳນວຍການ ຕາມຄວາມ ເຫັນດີຂອງສະພາບໍລິຫານກໍໄດ້ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ : “ປະທານອຳນວຍການ “.

ຜູ້ອຳນວຍການອາດຈະຖືກປົດຕຳແໜ່ງໂດຍສະພາບໍລິຫານ. ເງິນເດືອນຂອງຜູ້ອຳນວຍການແມ່ນສະພາບໍລິຫານເປັນຜູ້ກຳນົດ. ອາຍຸການ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ອຳນວຍການ ທີ່ບໍ່ແມ່ນກຳມະການຂອງສະພາບໍລິຫານ ແມ່ນສະພາບໍລິຫານເປັນຜູ້ກຳນົດ. ສຳລັບຜູ້ອຳນວຍການທີ່ເປັນກຳມະການສະພາບໍລິຫານນັ້ນມີອາຍຸການສາມປີ ແລະສາມາດຖືກເລືອກຕັ້ງຄືນໃໝ່ໄດ້.

ຜູ້ອຳນວຍການ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບນຳພາວຽກງານລວມຂອງບໍລິສັດ. ດຳເນີນທຸກກິດຈະການໃນນາມບໍລິສັດທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດວັດຖຸປະສົງຂອງບໍລິສັດ.

ມາດຕາ 72. ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງສູງສຸດຂອງບໍລິສັດມະຫາຊົນ.

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ມີສອງປະເພດຄື :

- ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມສາມັນ;
- ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມວິສາມັນ.

ມາດຕາ 73. ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມສາມັນ ແມ່ນກອງປະຊຸມບັນດາຜູ້ຖືຮຸ້ນຊຶ່ງໄຂຂຶ້ນຢ່າງຫນ້ອຍປີລະຄັ້ງ ເພື່ອພິຈາລະນາບັນຫາ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງບໍລິສັດ.

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມສາມັນອາດຖືກຮຽກໂຮມໂດຍ :

- ສະພາບໍລິຫານ;
- ຜູ້ອຳນວຍການ;
- ເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີ;
- ຜູ້ຊຳລະສະສາງ;
- ຜູ້ຖືຮຸ້ນທີ່ຕາງຫນ້າຢ່າງຫນ້ອຍໃຫ້ຫນຶ່ງສ່ວນສາມຂອງຈຳນວນຮຸ້ນທັງຫມົດ;
- ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກສານຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນ;

ຫມາຍຮຽກໂຮມ ພ້ອມດ້ວຍລາຍການກອງປະຊຸມ ຕ້ອງສົ່ງໄປເຖິງຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຢ່າງຊ້າ ສິບຫ້າວັນກ່ອນວັນໄຂກອງປະຊຸມ.

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມສາມັນຈະໄຂຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກມີຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແລະ ຜູ້ຕາງຫນ້າຜູ້ຖືຮຸ້ນເຂົ້າຮ່ວມທີ່ມີຈຳນວນຮຸ້ນຢ່າງຫນ້ອຍເຄິ່ງຫນຶ່ງຂອງຮຸ້ນທັງຫມົດ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດໄຂຂຶ້ນໄດ້ການຮຽກໂຮມຄັ້ງທີ່ສອງນັ້ນ ກອງປະຊຸມສາມາດໄຂຂຶ້ນໄດ້ ໂດຍບໍ່ອີງໃສ່ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມສາມັນຈະມີຜົນສັກສິດໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງສ່ວນຫລາຍຂອງຈຳນວນຮຸ້ນທັງຫມົດ ຂອງຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ. ການລົງຄະແນນສຽງແມ່ນຖືເອົາຫນຶ່ງຮຸ້ນຕໍ່ຫນຶ່ງຄະແນນ.

ມາດຕາ 74. ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມສາມັນມີສິດ ແລະຫນ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

- ຮັບຟັງບົດລາຍງານຂອງສະພາບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານຂອງບໍລິສັດ, ຮັບຟັງການແຈ້ງຜົນກຳໄລ ແລະຂໍ້ສະເຫນີກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນຜົນກຳໄລ;
- ຮັບຟັງບົດລາຍງານຂອງເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີ;
- ລົງມະຕິກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານຜ່ານມາຂອງບໍລິສັດ ແລະແຜນການໃນປີຕໍ່ໄປ;
- ຮັບຮອງເອົາບັນຊີປະຈຳປີ;
- ຮັບຮອງເອົາການແບ່ງປັນຜົນກຳໄລ;
- ເລືອກຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແຫນ່ງກຳມະການສະພາບໍລິຫານ;
- ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດສອບບັນຊີ ພ້ອມທັງກຳນົດຄ່າກວດສອບຂອງເຈົ້າຫນ້າທີ່ກວດ ສອບບັນຊີ;

- ອະນຸຍາດໃຫ້ສະພາບໍລິຫານ ດຳເນີນວຽກງານສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຕາງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມສາມັນ.

ມາດຕາ 75. ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມວິສາມັນຈະໄຂຂຶ້ນເວລາໃດກໍໄດ້ ເພື່ອພິຈາລະນາການປ່ຽນແປງກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ ເຊັ່ນ: ການຕໍ່ອາຍຸການ, ການເພີ່ມທຶນຂຶ້ນ, ການຫລຸດທຶນລົງຂອງບໍລິສັດ.

ລະບຽບການຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມວິສາມັນ ແມ່ນຄືກັນກັບລະບຽບການຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມສາມັນ.

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມວິສາມັນຈະໄຂຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກມີຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຜູ້ຖືຮຸ້ນເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ ຈຳນວນຢ່າງໜ້ອຍສອງສ່ວນສາມຂອງຮຸ້ນທັງໝົດ ສຳລັບການຮຽກໂຮມຄັ້ງທີ່ໜຶ່ງ ແລະຢ່າງໜ້ອຍເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນທັງໝົດສຳລັບການຮຽກໂຮມຄັ້ງທີ່ສອງ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນຫາກບໍ່ມາປະຊຸມຄົບຕາມຈຳນວນດັ່ງກ່າວກໍໃຫ້ເລື່ອນການປະຊຸມໄປ ແຕ່ໃຫ້ໄຂຂຶ້ນພາຍໃນກຳນົດສອງເດືອນຢ່າງຊ້າ ແລະ ໃນການຮຽກໂຮມຄັ້ງນີ້ກອງປະຊຸມຈະໄຂຂຶ້ນ ເຖິງວ່າຈະມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຈຳນວນເທົ່າໃດກໍຕາມ.

ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສະໄຫມວິສາມັນຈະມີຜົນສັກສິດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງສອງສ່ວນສາມຂອງຈຳນວນຮຸ້ນທັງໝົດຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແລະຜູ້ຕາງໜ້າຜູ້ຖືຮຸ້ນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 76. ຜູ້ຖືຮຸ້ນບໍລິສັດມະຫາຊົນມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ຄືກັນກັບສິດ ແລະໜ້າທີ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຈຳກັດ.

ໝວດທີ 4
ວິສາຫະກິດຂອງລັດ

ມາດຕາ 77. ວິສາຫະກິດຂອງລັດ ແມ່ນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ລັດເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງ ແລະລົງທຶນແຕ່ຜູ້ດຽວ ຫລືຮ່ວມທຶນກັບພາກສ່ວນວິສາຫະກິດອື່ນ ຊຶ່ງແມ່ນທຶນລັດແຕ່ ຫ້າສິບເອັດສ່ວນຮ້ອຍຂຶ້ນໄປ.

ວິສາຫະກິດຂອງລັດ ຫລື ລັດ ສາມາດເປັນຜູ້ປະກອບຮຸ້ນໄດ້ໃນສອງຮູບແບບບໍລິສັດຄື : ບໍລິສັດຈຳກັດ ແລະ ບໍລິສັດມະຫາຊົນເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 78. ລັດອາດຈະປະກອບທຶນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

- ວິສາຫະກິດ ທີ່ລັດລົງທຶນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍແມ່ນລັດວິສາຫະກິດ.

- ວິສາຫະກິດທີ່ລັດລົງທຶນຮ່ວມກັບປະເພດວິສາຫະກິດອື່ນ ແຕ່ຫ້າສິບເອັດສ່ວນຮ້ອຍຂຶ້ນໄປແຕ່ບໍ່ເຖິງຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ ແມ່ນລັດວິສາຫະກິດປະສົມ.

- ລັດຮຸ້ນສ່ວນກັບພາກສ່ວນອື່ນ ແມ່ນລັດຮ່ວມທຶນກັບປະເພດວິສາຫະກິດອື່ນຕ່ຳກວ່າຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ.

I. ລັດວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 79. ລັດວິສາຫະກິດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງເຕັມສ່ວນຕໍ່ຫນີ້ສິນຂອງຕົນ. ນອກຈາກທຶນທີ່ລັດປະກອບໃຫ້ແລ້ວ ລັດວິສາຫະກິດສາມາດເພີ່ມທຶນຂອງຕົນດ້ວຍ :

- ການກູ້ຢືມເງິນນຳທະນາຄານ ແລະສະຖາບັນການເງິນຕ່າງໆ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດບົນພື້ນຖານລະບຽບກົດຫມາຍ;

- ລະດົມທຶນຈາກພາຍນອກຢ່າງເປີດເຜີຍ ເຊັ່ນ ຂາຍໃບຮຸ້ນກູ້ບົນພື້ນຖານການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 80. ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ຕາງຫນ້າລັດຖະບານ ໃນຖານະເປັນເຈົ້າທຶນຂອງລັດວິສາຫະກິດເປັນຜູ້ :

- ສະເຫນີສ້າງຕັ້ງ ຫລືຍຸບເລີກ ລັດວິສາຫະກິດ;
- ກຳນົດເປົ້າຫມາຍ, ວັດຖຸປະສົງຂອງລັດວິສາຫະກິດ;

- ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແຫນ່ງປະທານ, ຮອງປະທານ, ສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານ ແລະຜູ້ອຳນວຍການ;
- ກຳນົດເງິນບຳເນັດ ແລະ ເງິນນະໂຍບາຍໃຫ້ປະທານ, ສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານ ແລະຜູ້ຖືກເຊີນໃນເວລາເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ;
- ສະເຫນີໂອນທຸລະກິດ ຫລືຂາຍຊັບສົມບັດຂອງລັດວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 81. ກະຊວງການເງິນເປັນຜູ້ປະສານສົມທົບກັບຂະແຫນງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງໂດຍຜ່ານຄວາມເຫັນດີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຫລັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ກະຊວງການຄ້າແລ້ວຈົດທະບຽນອາກອນນຳກະຊວງການເງິນ.

ລັດວິສາຫະກິດຕ້ອງສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານທາງດ້ານທຶນ ແລະອື່ນໆທີ່ບົ່ງໄວ້ໃນກົດຫມາຍສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການທີ່ຂະແຫນງການກ່ຽວຂ້ອງວາງອອກ.

ມາດຕາ 82. ລັດວິສາຫະກິດຄຸ້ມຄອງໂດຍສະພາບໍລິຫານ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກແຕ່ສາມ ຫາ ສິບເອັດຄົນໃນນັ້ນມີ :

- ປະທານຫນຶ່ງຄົນຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ໂດຍຄວາມເຫັນດີຂອງກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ;

- ຮອງປະທານຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການ ເງິນ ຕາມການສະເຫນີຂອງລັດຖະມົນຕີຂະແຫນງການກ່ຽວຂ້ອງ;

- ກຳມະການຈຳນວນຫນຶ່ງຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຜູ້ຕາງຫນ້າພະນັກງານ-ກຳມະກອນຂອງບໍລິສັດຫນຶ່ງຄົນ, ເຫລືອນັ້ນແມ່ນຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ ທີ່ມີປະສົບການທາງດ້ານທຸລະກິດ ຊຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ.

ສະພາບໍລິຫານແລະກຳມະການສະພາບໍລິຫານມີອາຍຸການ ສາມປີ, ກຳມະການສະພາບໍລິຫານສາມາດຖືກແຕ່ງຕັ້ງຄືນໃຫມ່ໄດ້.

ມາດຕາ 83. ສະພາບໍລິຫານມີສິດ ແລະຫນ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

- ຮັບຮອງເອົາຍຸດທະສາດ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ;
- ຕີລາຄາຜົນຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງວິສາຫະກິດ;
- ສະເຫນີແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳແຫນ່ງຜູ້ອຳນວຍການ;
- ກຳນົດເງິນເດືອນ ແລະເງິນບຳເນັດຂອງຜູ້ອຳນວຍການ ແລະຜູ້ຮອງອຳນວຍການບົນພື້ນຖານລະບຽບການທີ່ກະຊວງການເງິນວາງອອກ;
- ກຳນົດໂຄງປະກອບຂອງທຶນ;
- ກຳນົດອັດຕາສ່ວນພົວພັນລະຫວ່າງເງິນກູ້ຢືມ ແລະທຶນ;
- ກຳນົດສະມັດຖະພາບທີ່ວິສາຫະກິດ ຈະຕ້ອງສູ້ຊົນປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້;
- ຂາຍໃບຮຸ້ນກູ້ ໃຫ້ພະນັກງານ, ກຳມະກອນ ໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຫລືຂາຍທົ່ວໄປ;
- ຮັບຮອງເອົາການແຕ່ງຕັ້ງ ຫົວຫນ້າການບັນຊີ ບົນພື້ນຖານການສະເຫນີຂອງຜູ້ອຳນວຍການວິສາຫະກິດ;
- ສະເຫນີເອົາເຈົ້າຫນ້າທີ່ ກວດສອບບັນຊີ;
- ສະເຫນີກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງທຶນ ແລະ ກົດລະບຽບຂອງລັດວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 84. ສະພາບໍລິຫານໄຂກອງປະຊຸມສະໄຫມສາມັນ 3 ເດືອນໃດເທື່ອຫນຶ່ງ, ສ່ວນກອງປະຊຸມສະໄຫມວິສາມັນນັ້ນ ສາມາດໄຂ ຂຶ້ນໄດ້ທຸກເວລາ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວຽກງານ ໂດຍແມ່ນປະທານສະພາບໍລິຫານ ເປັນຜູ້ຮຽກໂຮມໂດຍກົງ ຫລືຕາມການສະເຫນີຂອງກຳມະການສະພາບໍລິຫານ ຫລາຍກວ່າເຄິ່ງຫນຶ່ງຂອງຈຳນວນທັງຫມົດ.

ສະພາບໍລິຫານເປັນຜູ້ອຳນວຍຄວບຄຸມ ແຕ່ບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມໂດຍກົງໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະຈຳວັນຂອງຜູ້ອຳນວຍການ ເວັ້ນເສັຽແຕ່ກຳມະການຂອງສະພາບໍລິຫານຜູ້ໃດຜູ້ຫນຶ່ງຫາກຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທັງຜູ້ອຳນວຍການ.

ມາດຕາ 85. ຜູ້ອຳນວຍການລັດວິສາຫະກິດ ແມ່ນລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແຫນ່ງ ຕາມການສະເຫນີຂອງສະພາບໍລິຫານ.

ຮອງຜູ້ອຳນວຍການ ແມ່ນສະພາບໍລິຫານຂອງລັດວິສາຫະກິດ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແຫນ່ງຕາມການສະເຫນີຂອງຜູ້ອຳນວຍການ.

ມາດຕາ 86. ຜູ້ອຳນວຍການມີສິດ ແລະຫນ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

- ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສະພາບໍລິຫານກ່ຽວກັບການບໍລິຫານ ແລະການຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດໄປຕາມເປົ້າຫມາຍຍຸດທະສາດ ແລະແຜນການທີ່ຖືກຮັບຮອງເອົາໂດຍສະພາບໍລິຫານ;
- ມີສິດຕັດສິນທຸກບັນຫາຂອງລັດວິສາຫະກິດໃນຂອບເຂດ ທີ່ສະພາບໍລິຫານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
- ສະເຫນີຜ່ານເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ກ່ຽວກັບແຜນການ, ບົດສະຫລຸບຊັບສິນບັດ, ບົດສະຫລຸບການເຄື່ອນໄຫວ ແລະບົດລາຍງານສະເພາະອື່ນໆ ທີ່ສະພາບໍລິຫານຮຽກຮ້ອງ ກ່ອນກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 87. ທຶນ ແລະຄັງສະສົມທັງຫມົດ ພ້ອມທັງຜົນກຳໄລຂອງລັດວິສາຫະກິດ ນັບແຕ່ມື້ສ້າງຕັ້ງເປັນຕົ້ນມາທີ່ສະແດງອອກໃນໃບສະຫລຸບຊັບສິນບັດ ແມ່ນເປັນທຶນຂອງລັດທີ່ໄດ້ປະກອບໃຫ້ລັດວິສາຫະກິດ.

ການນຳໃຊ້ທຶນຂອງລັດວິສາຫະກິດແມ່ນສະພາບໍລິຫານເປັນຜູ້ຕົກລົງບົນພື້ນຖານລະບຽບຫລັກການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ສ່ວນເຫລືອຈາກການນຳໃຊ້ນັ້ນ ແມ່ນລັດເປັນເຈົ້າກຳມະສິດແຕ່ຜູ້ດຽວ.

ກຳໄລໃນແຕ່ລະປີຂອງລັດວິສາຫະກິດ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ເສຍອາກອນຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການແລ້ວ ແມ່ນໃຫ້ແບ່ງປັນ ຕາມເປົ້າຫມາຍບູລິມະສິດ ດັ່ງນີ້ :

- ໃຫ້ຄັງສະສົມຕາມລະບຽບການ;
- ໃຫ້ການຊຳລະຕົ້ນທຶນເງິນກູ້ ພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ;
- ໃຫ້ຄັງຂະຫຍາຍການຜະລິດ;
- ໃຫ້ຄັງສະສົມອື່ນໆ ຍົກເວັ້ນຄັງສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະຄັງບຳເນັດ;
- ໃຫ້ລັດ.

II. ລັດວິສາຫະກິດປະສົມ

ມາດຕາ 88. ລັດວິສາຫະກິດປະສົມ ແມ່ນຫົວຫນ່ວຍທຸລະກິດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານການເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະເພດວິສາຫະກິດອື່ນ ກັບລັດ ຊຶ່ງໃນນີ້ ລັດມີທຶນແຕ່ຫ້າສິບເອັດສ່ວນຮ້ອຍຂຶ້ນໄປຂອງທຶນທັງຫມົດ ແຕ່ບໍ່ເຖິງຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ.

ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງລັດວິສາຫະກິດປະສົມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຫນີ້ສິນຂອງບໍລິສັດບໍ່ເກີນມູນຄ່າຮຸ້ນທີ່ຕົນຍັງບໍ່ທັນຖອກເຕັມເທົ່ານັ້ນ.

ຮຸ້ນຂອງລັດວິສາຫະກິດປະສົມອາດປະກອບເປັນເງິນ ຫລື ເປັນວັດຖຸຕາມລະບຽບການຂອງບໍລິສັດມະຫາຊົນ.

ມາດຕາ 89. ລັດວິສາຫະກິດປະສົມ ຄຸ້ມຄອງ ແລະເຄື່ອນໄຫວຕາມລະບຽບການ ຂອງບໍລິສັດມະຫາຊົນ ຍົກເວັ້ນບາງກໍລະນີດັ່ງນີ້:

- ການໂອນຮຸ້ນຂອງລັດ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງ ສ່ວນຮຸ້ນຂອງເອກະຊົນນັ້ນແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງບໍລິສັດມະຫາຊົນ;

- ໃບຮຸ້ນຂອງລັດວິສາຫະກິດປະສົມ ສາມາດປ່ຽນມືໄດ້;

- ສະພາບໍລິຫານຂອງລັດວິສາຫະກິດປະສົມ ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກໃນຈຳນວນທີ່ສົມສ່ວນກັບທຶນ ຂອງວິສາຫະກິດ ໃນນັ້ນ ມີປະທານໜຶ່ງຄົນທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຄຳເຫັນດີຈາກກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ; ຮອງປະທານໜຶ່ງຄົນ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ທີ່ຖືກຮັບຮອງ ເອົາໂດຍລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ຕາມການສະເໜີຂອງພາກສ່ວນເອກະຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງພະນັກງານ-ກຳມະກອນຊຶ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ;

- ມະຕິກອງປະຊຸມສະພາບໍລິຫານຈະມີຜົນສັກສິດກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງສ່ວນຫລາຍຂອງກຳມະການທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ, ໃນກໍລະນີທີ່ມີສຽງເທົ່າກັນ ແມ່ນສຽງຂອງປະທານເປັນອັນຕັດສິນຊີ້ຂາດ;

- ຜູ້ອຳນວຍການແມ່ນສະພາບໍລິຫານເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງຕາມການສະເໜີຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນ;

- ຮອງຜູ້ອຳນວຍການ ແມ່ນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ອຳນວຍການ.

ມາດຕາ 90. ລັດຮຸ້ນສ່ວນກັບປະເພດວິສາຫະກິດອື່ນ ແມ່ນລັດມີທຶນຫລຸດຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍລົງມາ. ລັດຈະເຂົ້າຮ່ວມທຶນນຳແຕ່ບໍລິສັດຈຳກັດ ແລະບໍລິສັດມະຫາຊົນເທົ່ານັ້ນ. ສຳລັບການຈັດຕັ້ງ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງບໍລິສັດຈຳກັດ ຫລືບໍລິສັດມະຫາຊົນ ຊຶ່ງລັດເຂົ້າຮ່ວມທຶນນຳນັ້ນ.

ໝວດທີ 5
ວິສາຫະກິດລວມໝູ່

ມາດຕາ 91. ວິສາຫະກິດລວມໝູ່ ແມ່ນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ຊຶ່ງການຈັດຕັ້ງລວມໝູ່ແຕ່ສອງຄອບຄົວຂຶ້ນໄປເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວແນໃສ່ຫາຜົນກຳໄລ. ວິສາຫະກິດລວມໝູ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕາມຮູບການ ຂອງສະຫະກອນຮ່ວມທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 92. ສະຫະກອນຮ່ວມທຸລະກິດ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງລວມໝູ່ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຊາວກະສິກອນ, ຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ ແລະຊາວຄ້າຂາຍນ້ອຍ ປະກອບທຶນ

ແລະແຮງງານເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຜະລິດ, ຄ້າຂາຍ ແລະບໍລິການ ແນໃສ່ເພື່ອຫາຜົນກໍາໄລ.

ມາດຕາ 93. ທຶນຂອງສະຫະກອນຮ່ວມທຸລະກິດບໍ່ໄດ້ກໍານົດມູນຄ່າໄວ້ ແລະສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ທຸກເວລາ. ໃນກໍລະນີທີ່ສະຫະກອນຮ່ວມທຸລະກິດຫາກມີສະມາຊິກຈໍານວນແຕ່ຊາວຄອບຄົວລົງມາ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ການລົງມະຕິຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງບໍລິສັດຈໍາກັດ. ແຕ່ຖ້າວ່າສະມາຊິກຫາກມີຫລາຍກວ່າຊາວຄອບຄົວແລ້ວ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ການລົງມະຕິຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງບໍລິສັດມະຫາຊົນ.

ໝວດທີ 6
ວິສາຫະກິດປະສົມ

ມາດຕາ 94. ວິສາຫະກິດປະສົມ ແມ່ນການຮ່ວມທຸລະກິດລະຫວ່າງວິສາຫະກິດຂອງລັດກັບວິສາຫະກິດຂອງພາຍໃນ ຫລືຕ່າງປະເທດ. ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງວິສາຫະກິດປະສົມນັ້ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 88, 89 ແລະ 90 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.ງ

ພາກທີ IV
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 95. ເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍ, ດໍາລັດ, ຄໍາຕົກລົງ ແລະຄໍາສັ່ງຊຶ່ງປະກາດໃຊ້ໃນເມື່ອກ່ອນ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ມາດຕາ 96. ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ກໍານົດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 97. ກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫລັງ 30 ວັນ ນັບແຕ່ມື້ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດໍາລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 1994
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ເຊັນ ແລະ ປະທັບຕາ
ສະໝານ ວິຍະເກດ